

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 28 februari 1919 kl. 10 f. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2 i fråga om skrivelse till Kungl. Maj:t angående förhöjning av ersättningarna i anledning av kroppsskada, uppkommen under militärtjänstgöring.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 309, har herr *Werner* m. fl. hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta utarbета och för riksdagen om möjligt redan i år framlägga förslag till bestämmelser i syfte, att ersättningarna i anledning av kroppsskada, uppkommen under militärtjänstgöring, må utgå med belopp, som mera än de som nu utgå stå i relation till den minskade eller förlorade arbetskraften samt det behov av fullgod försörjning och vård, som förefinnes».

Med avseende på motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Med anledning av förevarande motion får utskottet fästa uppmärksamheten på vad som anföres i Kungl. Maj:ts proposition nr 2 innevarande riksdag (tionde huvudtiteln: 1919 års tilläggsstat, bil. 1). Efter att i det här meddelade statsrådsprotokollet av den 18 december 1918 ha omnämnt, att genom 1916 års nya lag om olycksfall i arbete de i densamma avsedda arbetare tillerkänts ersättningsbelopp vid olycksfall, som i regel vore avsevärt högre än de belopp, som stadgas i 1909 års förordning om ersättning till sådana som ådragit sig skada under militärtjänstgöring, anförde statsrådet och chefen för lantförsvarsdepartementet följande:

»På grund härav uttalades också under förarbetena till den nya olycksfallsförsäkringslagen önskvärdheten av att bestämmelserna i nämnda

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 13 saml. 2 avd. 2 häft. (Nr 2.)

förordning omarbetades till närmaste överensstämmelse med den nya lagens grunder. Med anledning härav och ett riksförsäkringsanstalten genom dåvarande statsrådets och chefens för civildepartementet ämbetskrivelse den 17 juni 1916 lämnat bemyndigande att inkomma med förslag till de bestämmelser och föreskrifter, som betingades av genomförandet av 1916 års olycksfallsförsäkringslag, har under de senaste åren inom riksförsäkringsanstalten pågått utredning angående omarbetning av 1909 års förordning. Sedan jämlikt Kungl. Maj:ts den 19 april 1918 givna bemyndigande sakkunniga tillkallats för att inom riksförsäkringsanstalten biträda vid granskning av ett i ämnet utarbetat förslag, kommer riksförsäkringsanstalten jämte nämnda sakkunniga att inom den närmaste tiden avgiva betänkande i ämnet, innefattande förslag till lag om ersättning i anledning av kroppskada, ådragen under militärtjänstgöring. Enligt vad jag inhämtat, skulle ifrågavarande lag, vilken bygger på samma grunder som den nya olycksfallsförsäkringslagen, träda i kraft från och med ingången av år 1920. Då detta ärende ännu icke föreligger i fullt utrett skick, kan jag icke nu underställa detsamma Kungl. Maj:ts prövning, men är det min avsikt att, där så ske kan, föreslå avlåtande av proposition i ämnet till årets riksdag.»

Med anledning av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 februari 1919.

På utskottets vägnar:

E. MOBERGER.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar *Moberger, Sjögren,* Persson* i Fritorp, *Ljungkvist, Ander, Hansson* i Rättvik, *Schill,* Hellberg, Johanson* i Rimforsa och *Johansson** i Hallagården.

* Icke närvarande vid utlåtandets justering.